

Veysi Atmaca

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

30.06.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Veysi Atmaca

Eserleri:

Anlatamam

nasıl anlatsam...
hüzün kokan gecenin sessizliğini
ruhumda sahralar var
kurak ve serapsız sahralar
zamana da sırtımı döndüm
Kays'la birlikte sürgündeyim
yıldızsız çöllerde
bana küskün bir ben var içimde
benden çok uzaklarda
bir de beynimde üşüyen bakir düşünceler
nasıl anlatsam...
prangalara vurulmuş bir aşk taşımaktayım
gizlice yüreğimin tenhalarında
ve kalemimin de bana düşman kesildiği
saatlerin en acımasız anlarını yaşıyorum
içimde titrek duygular
ve büyük bir aşkın ayaklanması
nasıl anlatsam...

Veysi Atmaca

Anne

gidişin çok ani oldu anne
bakma yaşıma anne
ben daha büyümedim
henüz sıcaklığına muhtaç bir çocuktum
bir anne kuş bile
yavrusuna uçmayı öğretmeden
terk etmezken
sen beni neden terk ettin anne
seni de mi gömecektik
bir 27 nisan günü
tıpkı babam gibi
benimle senin arana önce mesafeler
sonra ölüm girdi anne
mesafeler aşıyor da
ölüm aşılamıyor anne

(27 Nisan 2009)

Veysi Atmaca

Gecelerden Eylül

Sımsıcak bir yağmur gibi
Çiseliyorsun yüreğime Eylül'de
Serin ve hırçın bir rüzgar gibi
Fethediyorsun ruhumun iklimini
Ayak basılmamış ruhumun toprağına
İlk kez sen basıyorsun kocaman bir sevdıyla
Önce garipsiyor bu durumu yüreğim
Sonra bürünüyor rengine mevsimine
Giriyorsun içime bütünleşiyorsun ruhumla
Her şey sen kokuyorsun sen oluyorsun
Göz açıp kapayıncaya kadar bitiyor
Ruhumun kara kış geceleri
Ay sende açıyor güneş sende doğuyor
Tebessümünle filizleniyor ruhumun çiçekleri
Cemreler art arda düşüyor yüreğime

Gülüşünle açılıyor güller
sevgi saçıyor yıldızlar
Zaman sende akıyor dünyam senle dönüyor
Sonra bir fırtına kopuyor hiç beklenmedik
Önüne çıkanı yakıp yıkıyor
Güneş sönüyor yıldızlar dökülüyor
Zaman seni gösteriyor Eylülü gösteriyor
Gidiyorsun içimden bir Eylül gecesinde

Veysi Atmaca

Gel

karışmış yosun kokularına
saçlarının kokusu
ve cehennemi sıcaklığının alevinde
kapandı umudumun çığlıklarına kapılar
kimdin sen
eli hançerli bir katil mi
yoksa en onulmaz sevdaları
yaşadığım sevgilim mi
kemirir durur düşünceler beynimi
yitip giden gölgelerin peşinden
gittiğim yeter, yoruldum
ey sevdasına baş koyduğum
ruhumu ruhuna kattığım sevgili
artık bitsin içimin depremleri
takatim kalmadı yoruldum,
erit kalbimin buzlarını gülüşünle
çölleşmiş ruhuma yağmur ol
boynu bükük kaldığım yeter dön gel...
14 Nisan 2010

Veysi Atmaca

Ölümle Hasbihal

Ölüm her an başucumuzda
her an sarıp sarmalar bizi
sarmalar bir girdap gibi
ölüm bir yokluk değildir
uzunca bir rüyadır
bizi sevdiklerimize kavuşturur.
ölüm Rabbe götürür bizi

(29 Nisan 2009)

Veysi Atmaca

Rabia

Önce gözlerin sarstı yüreğimi yerinden
Sonra gülüşlerin götürdü bambaşka iklimlere
İçime damla damla doluyorsun Rabia

Bir okyanus gibi çekici ve tılsımlı
Bir bilmece gibi duruyorsun karşımda
Boğuyorsun Rabia yol ver soluklarıma

Yaklaşınca yanına kalbim duracak gibi
Sımsıcak bakışların canımı alacak gibi
Yakıyorsun Rabia zevk alıyorcasına

Bir aysberg gibisin çözemiyorum seni
Anlamak için seni olmak gerek bir dahi
Batıyorsun Rabia tıpkı bir bıçak gibi

Hayalin sinmiş bir kez ruhumun iklimine
Seviyorum seni saklayamam ki senden
Gülüyorsun Rabia alay ediyorcasına

Sımsıcak gözyaşlarım akıyor gözlerimden
Meleksi yüzün gitmez ki gözlerimin önünden
Bir muamma gibisin büyülüyorsun Rabia

Yüreğin nedense benden birşey saklıyor
Gözlerinse birşeyler bana anlatır gibi
Anlat bana Rabia güven duygularıma

Mecnunu çöle atan Leylanın gözleriydi
Beni de Mecnun yapan Rabianın gözleri
Gözlerimden kaçırma gözlerini Rabia
17 OCAK 2004

Veysi Atmaca

Rabia Ve Avuntular

uykudan uyanınca
aklıma gelen ilk şey
sen oluyorsun
yatağa girerken
sensizliğin derin yalnızlığını
ta ruhumda hissediyorum
anormallik bu yaşadığımız
biz normal insanlar gibi değiliz
istese de olamayız en azından ben olamam
bu yaşadığımız olağanüstü şeyler
herkes gibi gülemiyorum
senden uzak olduğumda mutlu olamıyorum
seni düşünmeden hayata tutunamıyorum
sensizken kendimi her şeyden mahrum hissediyorum
her şey üstüme üstüme geliyor boğuyor beni
nefessiz kalıyorum ben seninle mutluyum
ama bir yandan da
sensizliğe mahkum olmaktan
korkuyorum
seni büsbütün kaybetmek
bir daha görememek...
düşündüğüm anda bile
vücudumda karıncaalanmalar başlıyor
ben sanki senle doğmuşum gibi
sanki kalpleri bir olan ikizler gibi
sen benden kopunca ben ölüyor gibi oluyorum bir gün görmesem,
kokunu hissetmesem
varlığını içimde duyumsamasam
ya da senle geçen bir anıyı düşünmesem
herhalde ölürüm ben anladım hayat sensin
suyum sensin
damarımda akan kanı pompalayan kalbim sensin bir gün sensiz kalırsam
müebbet bir hapse mahkum olacağım
ama ruhsuz kalpsiz
seni sevmeme izin verdiğin için
sana ne kadar teşekkür etsem azdır
isteseydin buna izin vermeyebilirdin
isteseydin sana bu kadar yakınlaşmama da
izin vermeyebilirdin
ama sen mabedinin kapısını açıp
beni buyur ettin
ve mabedine girmenin hoşluğuyla doldurdun içimi
şimdi
bu mabedinin kutsallığını asla bozmayacağımı
bilmeni isterim
ben sana yaklaşıırken
O'na yaklaşıyorum
seni seviyorum

Veysi Atmaca

Rabia Ve Ayrılık

Neden her Şey o kadar karıŐık
Neden bütün renklerin yabancıŐı oldum
Ne var bana bu dünyada ait
Beni bu hayata bađlayan ne
Sevip sevmediklerim nerede
Sen ey dost ötesi dost
Hangi vahŐet muhafızının tutsağı oldun
Ya sen ey sevgili bu kaŐıŐ neden
bu yaralayıcı sözleri Őana söyleten ne
Mabed bildiđim yüređinden beni kovarsan
kime nasıl sığınacağım
hangi sıcaklıkla atacak kalbim
Dur artık ey kalbim dur ve sus
sessizliđe brn sessizlikte kaybol

Yok ol yokluđa karıŐ, hissetme
beni zgr bırak,
peşinden srklediđin yeter
Artık yorulduŐ sevip sevmelerinden
Sevdiklerinin seni zmesinden
yorulmadın mı sen
yalnızlığa terk edildin
Şimdi bu çırpınıŐ neden
Dedim ya sus ve sessizliđe brn

Veysi Atmaca

Rabia Ve Hüzün

Beyaz bir kelebek uçuyor içimden
Düşsel bir yalnızlık düşüyor gönlüme
Ve yokluğun şimşekler çakıyor beynimde

Sensizliğin sessiz yalnızlığının gölgesindeyim
Çaresizliğin öldürücü çığı uğulduyor
Sen varsın hissediyorum ama dokunamıyorum

Uzaksın biliyorum tutamasın ellerimden
Üşüyorum üşüsem de saramasın beni derinden
Ölüme düşeyazdım ölüyorum yar hasretinden
Uzaksın biliyorum tutamasın ellerimden

Ruhumun ıssız vadilerinde açmıyor sensiz güller
Öyle suskun öyle kinci öyle soğuk ki geceler
Gözlerim kan çanağı sensiz kör olacak bu gözler

Her hayalimin merkezinde sen varsın
Nereye kaçsam boş sen hep karşımdasın
Ben ada sen okyanus her yerden kuşatmışsın

Hain bir ateş düşmüş hayallerimin içine
Oysa kurmuştuk onları beraber biz seninle
Beni bırakıp gittin bilmediğim yerlere

Bilmiyorum bu kadar çekecek ne yaptım
Seni sevmekten başka ne ki günahım
Bu hicran bitecek mi olacak mı vuslatım
20 HAZİRAN 2004

Veysi Atmaca

Rabia Ve Sarhoşluk

Biz hep birbirimizi sevsek
hep yanımda olsan uzaklaşmasan
mesafeler olmasa
sıcaklığını hissetsem senin hep
saçlarının kokusuyla sarhoş olsam
aklım başımdan gitse
okşasam yanaklarını titreyen parmaklarımla
ben seni hep sevsem sonsuzluğa uzansam senle
rüyalarımda uçsak birlikte el ele tutuşup özgürce delice çılgınca
sonra açsam gözlerimi sabahın ilk aydınlığında
seni yanı başımda uyuyor bulsam
düş ile gerçek arasında gidip gelsem
sarsam seni sımsıkı sevsem hep sevsem
hasret olmasa camlar olmasa
telefonlar olmasa
yanı başımda hep sen
hep senle olsam sonsuzca
hayallerime inansan elimi tutsan
gidebileceğimiz yerlere kadar gitsek
zorlasak sınırları
dağıtsak her şeyi
isyan sancağını taşısan benimle
güç bulurdum seninle
ben hep sevsem seni hep sevsem
bu aşkı öldürmesen yaşatsan benimle
yaşasak her şeyi
küçük bir zaman diliminde
bırak da seveyim ilk günkü gibi
ve gelecek ömürde kaçıp gitmesen
pes etmezsen olmaz mı sevgili

Veysi Atmaca

Rabia Ve Ümitsizlik

eskiden senden önce
içimde bir eksiklik vardı
ama ne olduğunu bilmiyordum
hani bazen telaşlanırdım
odaları gezerdim
bir şeyler arar gibi
ne olduğunu bilmediğim bir şeyler
kimi neyi aradığımı bilmeden
dışarı çıkar o şeyi arardım
sonra yorgun bir şekilde o aradığım şeyi
bulamadan dönerdim
belki yarın
ama bunu hiç bir zaman kendime söylemezdim
bilinç altımda vardı sadece hissederdim
sonra sen geldin çıktın karşıma
işte dedim
bu değil mi yıllardır arayıp da bulamadığım
kaybettiğim şey
hani çok değer verdiğin bir şey olur ya
kaybedersin ya
benim için de seni bulmak o değer verdiğim şeyi bulmak işte ama işte...
işte sahip olduğum şey bana ait olmayan bir şey
hükmedemiyorum egemenliğim altına alamıyorum
yanımda tutamıyorum cebimde taşıyamıyorum
boynuma takamıyorum
istediği zaman yanına gidiyor
İstemediği zaman küs küs oturuyorum
hani ona sahip ben iken sahip olmam gerekirken aslında gizliden gizliye
bana sahip olanın o olduğunu fark ediyorum
ben böyle de razıyken
böyle de aradığını bulamamanın
derin üzüntüsünü içimden atmışken
ona bir türlü kavuşamamanın
dayanılmaz sancısıyla baş başa kalıyorum

Veysi Atmaca

Rabia Ve Yalnızlık

yalnızlığı dinliyorum...
ne doğan güneşi umursuyorum
ne de her şeyi boğan geceyi
titrek parmaklarımla mısralar diziyorum
geceyi mesken ediyorum tutsak duygularıma

yalnızlığı yaşıyorum işte...
gözlerimden süzülen damlaların sesini dinliyorum
her an kopacak kıyamete hazırlıyorum kendimi
ayrılığın diğer adının ölüm olduğunu anlıyorum
ölümle dost olmaya çalışıyorum işte

yalnızlığa ağlıyorum...
kendi öldürücü yalnızlığıma değil
yalnızlığın koyu yalnızlığı ağlatıyor beni
kimsenin iradesine hükmedecek değilim
yaratıcı sıfatlarım yok benim
15 şubat 2004

Veysi Atmaca

Rabia Ve Yaşam

senin saçların güzeldi
saçlarını okşamak, öpmek, koklamak
güzeldi
yüzün ay gibi güzel
sesin, kokun, nefesin, bakışın,
kızışın, ağlayışın,
su içişin, küsüşün, yürüyüşün güzeldi
seninle gülüşmek, ağlaşmak, öpüşmek, yürümek,
şakalaşmak, kavga etmek,
telefonlaşmak güzeldi
sana mesaj atmak, aşık olmak,
hayran olmak güzeldi.
seni okul girişi ve çıkışı beklemek
seni sevmek okşamak güzeldi.
seninle karda dolaşmak, yağmurda ıslanmak,
yorganın altına girmek, saatlerce sevişmek,
yatmak, uyumak,
uyanmak güzeldi.
seninle yaşadığım her yıl, her mevsim
her ay, her hafta, her gün, her saat,
her dakika, her saniye,
her salise güzeldi.
14/Mayıs/2009

Veysi Atmaca

Rabia Ve Yokluk

işte sensizim...
galebe çaldı korkularım
yüreğime saplandı yokluğun
kızgın bir hançer gibi
dudaklarımda acı bir gülümseyiş
sensizim işte, sensiz yapayalnız

sanki hiç olmadın yanımda
değmedi yüreğime yüreğin
koklayamadım usulca saçlarından
eridim bir aysberg gibi
gülümseyişinin sıcaklığından
oysa şimdi sen yoksun

bir nisan gecesi ayaklandın
kışa döndürdün baharımı
gitme, diyemedim
engel oldu bana gururum
tek bir kelimeyle döneceğini biliyordum
ama kalbim gibi dilim de susmuştu

ben ki özgürlüğümü
sana tutsaklıkta bulmuştum
yokluğunda esiri oldum hayallerin
sensizim işte, sensiz yapayalnız
duyumsuyor musun
nazlı sevgilim

Veysi Atmaca

Rabia-2

asırlar geçti sensiz
kaç güneş eskittim ardından
kanlı gözyaşlarım kurudu da
yokluğunu kendime anlatamadım Rabia

aklımdan gitmiyor sevişmelerimiz
sonu yok mu bu sancılı bekleyişlerin
içimdeki aşk dolup taşıtı da
seni kimselere anlatamadım Rabia

senden ayrı kalmak öylesine zor ki
vuslatımız olacak mı bir gün
umudumu yarınlaraya bağlayıp da
seni doyasıya koklayamadım Rabia

zamansız gidişin çok sancılı oldu
sana göre kavuşmak çok zordu
artık geri dönmenin imkansızlığını
zaman sana da öğretti mi Rabia

bu kaçınıcı bahar hangi yıl
kaç gül öldü kederinden Rabia
vuslatı cennette ertelesen de
bu dünya sensiz yaşanmıyor Rabia

her gecenin içinde ben seni yaşıyorum
düşen her kar tanesinde seni görüyorum
zaman seni benden almış olsa da
seni unutturmaya güç yetiremiyor Rabia

(24 Nisan 2009)

Veysi Atmaca

Sensiz Bir Gece

açık penceremde içeriye
esen sert rüzgarla birlikte
bahçedeki kavak ağaçlarından
yaprakların hışırtısı geliyor
önümde sonsuz karanlık
çok uzaktan bir yıldız
göz kırptıyor usulca
bir nefes kadar yakınken
bir yıldız kadar uzak olmak
ne zor, ne çok zor
ruhum geçmişle hesaplaşıyor
geçmiş beni karanlığa sürüklüyor
karanlık ise derin uykuya
elimde
uzaklığına inat
her gece avuç dolusu rüya
yanı başımda sen..
belki de bu yüzden
soluduğum nefes
karanlıkta kalan yanım
destursuzca sokulduğum
loş ışığında huzur bulduğum
mabedim oldun.
sen
hayata küsmüşlüğüm
suskunluğum
ve isyanımsın
ben sendeyim
sen bendesin
gerisi hayatın gri rengi...

Veysi Atmaca